

Роздуми одного солдата - Джерело

Написав Юлія Тонего

П'ятниця, 19 червня 2015, 09:22

Роздуми одного солдата

Я - не герой. Я дуже хочу жити.
Я хочу повернутися додому,
Скуйовдити чуприну сину своєму,
До себе міцно знову пригорнути.

Я хочу втерти сльози з очей тої,
Яка на мене кожен день чекає.
І хто б не йшов, в надії виглядає,
Ледь стримуючи поривання свої.

Я хочу втішити батьків, що сина
Не для війни пекельної ростили.
Я хочу обійняти їх щосили,
Поцілувати з вдячністю сивини...

Я не герой, та чоловіче серце
Не дасть мені по-іншому вчинити.
Не зможу я "своїх" тут залишити,
Де шаленіє все в страшному герці.

І де щодня такі, як я, вмирають,
Посмертно стаючи героєм кожен...
Яка безглузда ця війна, о Боже!
Сліди криваві всюди залишає.

...Хтось мусить бути тут... Тримати зброю...
Убитим бути або убивати...
Триматися і рук не опускати...
Пожертвувати мусить хтось собою...

Я - не герой. Я дуже вже втомився.
Побачити так хочу чисту просинь,
Без диму і вогню. Не так, як досі...
Про це я знову ввечері молився.

Так, я молився. Говорив я Богу,
Що дуже, дуже, дуже хочу жити,
Радіти, посміхатися, любити,
Побачити дружину, сина свого.

А ще я думав, що якби усі ми
Життя по-справжньому навчилися цінувати -
Не довелось отак би помирати,
Бо не були б жорстокими такими...

Роздуми одного солдата - Джерело

Написав Юлія Тонего

П'ятниця, 19 червня 2015, 09:22

Я не герой, як і багато інших.
Усім нам завжди сниться рідна хата.
Геройства цього зовсім би не знати!
Хай же його не знає ніхто більше